

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. július 8.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

JÉZUS KRISZTUS EVANGÉLIUMÁNAK KEZDETE

Köszöntés igéje: Ézsaiás 42,8-9

Én vagyok az Úr, ez a nevem, és dicsőségemet másnak nem adom, sem dicséretemet a bálványoknak. A régiek ímé beteltek, és most újakat hirdetek, mielőtt mellennének, tudatom veletek.

Énekek: 241; 329,1-2.5

Lekció: Márk 1,1-11

Alapige: Márk 1,1-11

A Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete, amint meg van írva a prófétáknál: Ímé én elküldöm az én követemet a te orcád előtt, aki megkészíti a te utadat előtted; kiáltónak szava a pusztában: Készítsétek meg az Úrnak útját, egyengetétek meg az ő ösvényeit: Előállt János, keresztelvén a pusztában és prédikálván a megtérésnek keresztségét a bűnöknek bocsánatára. És kiment hozzá Júdeának egész tartománya és a Jeruzsálembeliek is, és megkeresztelkedének mindnyájan ő általa a Jordán vizében, bűneikről vallást tévén. János pedig teveszőrruhát és derka körül bőrvet viselt, és sáskát és erdei mézet evett. És prédikált, mondván: Utánam jő, aki erősebb nálam, akinek nem vagyok méltó, hogy lehajolván, sarujának szíjját megoldjam. Én vízzel keresztelelek titeket, de ő Szent Lélekkel keresztel titeket. És lőn azokban a napokban, eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelteték János által a Jordánban. És azonnal feljövén a vízből, látá az eget megnyilatkozni, és a Lelket mint egy galambot ő reá leszállani; és szózat lőn az égből: Te vagy az én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm.

Imádkozzunk!

Urunk, Istenünk, még megszólítani is olyan titokzatos számunkra Atyaként, hiszen egyedül Jézus által, a Fiú által tudhatjuk, ki vagy te mennyei Atyánkként nekünk

is, számunkra is, és Szentlelked és igéd nélkül nem is ismerhetnénk egyáltalán személyesen. A Szentírás lapjain csupán betűk lennének, mondatok, így viszont olvasva vagy hallgatva a te szavad az igéből, Lelked által élő személyes közösséget jelenthet számunkra.

Köszönjük azt a titkot, aki te vagy. Áldunk téged, hogy ha nem is értjük teljes mértékben, de az igében így jelentetted ki magad és hihetjük, vallhatjuk: Atya, Fiú és Szentlélek Isten vagy. Magasztalunk, hogy az igében egyértelműen kijelentette Jézus is: „aki engem látott, látta az Atyát”. És ez is olyan titokzatos az Úr Jézus személyében, hogy ő Isten és ember egyszerre, és így lehet számunkra is drága Megváltónk, Megtartónk. Most mennyei dicsőségben dicsőséges, feltámadott testben tenálad, és mégis itt van velünk az Úr. Immánuel – velünk az Isten. De éppen ezért lehet ez a titok valóság, hogy a Szentháromság Isten itt a földön mivelünk.

Urunk, szeretnénk mi erre nem csupán rácsodálkozni újra meg újra, mikor hallunk téged, halljuk a te igédet, hanem ahogy az ének is segített, valóban a te szentségedet, isteni lényed nagyságát imádni. Köszönjük, hogy miközben ezt tesszük, a lelkünket önmagadhoz emeled, mint gyülekezeti közösség is.

Áldunk téged, hogy ahogy Jézus földi élete során olyan természetes egyszerűséggel hallhatták az ő tanítását, most mi olyan természetes egyszerűséggel ugyanúgy hallhatjuk az Úr Jézus szavát. Köszönjük, hogy Lelked által erősítesz is bennünket az engedelmisségben, annak megcselekvésében is, amit mondasz. Ma este is így szólj hozzánk, kérünk, az Úr Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

Én amikor egy nyár során Angliában megtanulhattam a nyelvet egy bibliaiskolában, ahogy említettem ezt már, majd egy hét hónapos nagyon intenzív bibliaiskolai kurzuson vehettem részt szeptembertől, az azt jelentette, hogy tíz és fél hónapot kellett otthonról távol lennem, ráadásul nem itthon voltam messze, hanem egy idegen országban. De mindaz, amit ott lehetett tanulni az Úr igéjéből – és mindig ezt érezte velem –, olyan volt, mintha a mennyországban lennék. Mennys ország a földön – ezt írtam mindig a levélben a családnak minden héten. De természetesen a hazaszeretet, illetve a honvágy – az egyik az pozitív fogalom, a másik az lehet, hogy negatív fogalomnak tűnik, hogy honvágy, mert azt jelenti, hogy valamire vágyódunk – az nagyon erős volt. Főleg akkor kezdett az lenni, mikor már közeledett a hazatérés ideje.

Emlékszem ma is, hogy milyen öröm volt leírnom a levélben – abban az időben még nem volt internet, nem volt mobiltelefon, ma el se tudjuk képzelni, hogy hogy tudtunk levelezni így –, hogy körülbelül majd melyik nap lesz, amikor megérkezem, valószínű, hogy busszal. Az ottaniak azonban segítettek, és így a vége az lett, hogy repülővel utazhattam haza. Életem első repülőútja volt ez, de ami még fontosabb, hogy haza repülhettem, ami azt jelentette, hogy nagyon hamar lehet Angliából Magyarországra hazaérkezni. Úgyhogy sejthetitek, hogy ezt még nagyobb örömmel írtam le, hogy most már csak pár nap, és ekkor és ekkor érkezik Ferihegyre a repülőgép.

Én azt éreztem, milyen öröm tudósítani arról, hogy megyek haza, jövök, érkezem. És a levél ment és a postás vitte haza ezt az örömhírt a családnak, és ők is örültek ennek, hogy a legkisebb gyermek jön haza. Vagy három kocsival kijöttek elébem emiatt a szeretet miatt. Érkezik valaki, és ez nagy öröm. Nagy örömet jelent már a várakozás ideje is, de hát még nagyobb öröm, amikor megérkezik, és a találkozás öröme.

Amikor mi ezt a szót halljuk, hogy evangélium – emlékszünk –, ez erről szól, hogy a győztes hadvezér vagy az uralkodó, a király vagy a császár vagy meglátogatja az adott országot a birodalmon belül vagy az adott várost, vagy a hadvezér jön és győzelmi bevonulás lesz a fővárosban. De ennek híre megy előre azért, hogy akikhez megy – most maradjunk akkor már a királynál, az uralkodónál –, azok készek legyenek. Ennek az öröme betölti őket és az 'euaggelion' kifejezés az ősi nyelven erre utal. Érkezik valaki – ez jó hír, ez örömhír. És hallottuk már sokat, különösen karácsonyi igehirdetésekben is, hogy Jézus érkezése, a Messiás érkezése, a megígért Messiás érkezése.

Azt gondolom, itt mindannyian tudnánk most is, meg akik online nézitek, vesztetek részt az istentiszteleten, ti is tudnátok mondani, hogy Keresztelő János volt az a hírnök, aki betöltötte ezt a küldetést. Hadd jegyezzem meg, hogy itt az elején – „ímé én elküldöm az én követemet” –, itt az angyal szó szerepel: elküldöm az én angyalom. De mi tudjuk, hogy most ez nem egy mennyei angyal volt, mint aki, mondjuk Máriához jött, vagy Józsefhez álomban, hanem ez az angyal valóságos személy, hírnök, az Úr követe. Az evangélium meghirdetése azt jelentette, hogy érkezik a Messiás. Most már – most hadd mondjam így tudatosan – szinte percek kérdése. Nem évek kérdése, nem is hónapok kérdése.

Keresztelő János, ahogy elkezdte a szolgálatát – emlékszünk, ő hat hónappal volt csak idősebb Jézusnál –, és néhány hónappal hamarabb kezdhetette meg a szolgálatát. És hogy milyen hatása volt az Úr Lelke munkájának Izrael földjén, hallottuk most is, ebben az evangéliumban is, Márknál le van írva, hogy szinte mindenki ment, és tudjuk, hogy tényleg nagyon sokan megtértek. Még a katonák is kérdezték, hogy mi mit csinálunk, hogyha követni akarjuk azt az utat, amit te mondasz, ha készen akarunk lenni a Messiás érkezésére. Tehát egy nagy lelki ébredés volt. Még a jeruzsálemi vezetők közül is voltak, akik lementek, és akik emiatt ők is bűnbánat keresztségével megkeresztelkedhettek, mert evangéliumot hallottak, és az evangélium azt jelentette, hogy jön a Messiáskirály, érkezik, legyetek készen. De közben már ez is változtatta őket.

És János, amikor beszélt: én vízzel keresztellek, de jön valaki, aki majd Szentlélekkel keresztel. Amikor tehát az evangélium örömhíre beteljesedik, akkor még nagyobb ajándékot kapunk az Úrtól, Istentől, de már most is nagy ajándékot. Most még csak az evangélium kezdete van. Az 1. vers mindenképp fontos – egyébként az egész evangélium szempontjából is természetesen, hiszen Márk evangéliuma is az evangélium egyik formában leírt drága kijelentése a másik háromhoz hasonlóan –, de itt a bibliai kijelentésben, itt az elején felvezeti Keresztelő János érkezésének az örömhírét.

De én most végig arról beszéltem, hogy János is küldött, hogy hirdesse az evangéliumot. Megtudjuk azonban, hogy az evangélium kezdeténél az is az evangélium része, hogy jön a küldött. Még nem a Messiás jön, csak a küldötte, de ez is evangélium, a kezdete.

Ami engem nagyon személyesen megragadott az üzenetben, hogy ehhez az evangélium kezdetéhez kapcsolja az Úr kijelentése az Úr Jézus megkereszteltetésének is a történetét. Ezt is tudjuk – hát már hányszor olvastuk a Bibliában, igaz –, csak most a Márk evangéliumának a kijelentése leírása formája nagyon hangsúlyosan mutatja, hogy Jézus megkereszteltetése története az evangélium kezdetéhez tartozik.

Csak emlékeztetőül, Máténál és Lukácsnál szintén le van írva ez a történet, de jóval később. Vannak születéstörténetek Máténál is, Lukácsnál is, és majd utána kezdődik az Úr Jézus nyilvános szolgálata leírása. Így Márknál ez a hamarabb leírásra kerülés is önmagában beszédes. Az evangélium kezdete kifejezéssel tehát a kezdet

szóra tesszük ma a hangsúlyt, hogy nekünk milyen evangélium van már abban is, hogy valaminek még csak a kezdete, de már az is mit hirdet.

Itt két gondolat lesz. Az egyik, hogy tényleg mit is jelentett akkor az evangélium kezdete Jézus számára is, és természetesen az Úr munkája, örömhíre szempontjából, személye és munkája kapcsán. És ez az evangélium kezdete akkor hogy lesz nekünk itt a mában élő hívőknek, pasaréti gyülekezeti tagoknak is, valóban evangéliummá, örömhírré a gyakorlatban. Nemcsak elméletben, hanem gyakorlatban. Látjuk majd, hogy ami itt Jézussal történt, az velünk hogy történik.

Márk tehát, amikor az Úr Lelke vezetésével leírja ezt az evangéliumot, látszik az egész evangéliumban, hogy jóval rövidebben kell írnia, mint a másik három evangélista munkájában kiderül. Nagyon lényegretörő az evangélium, könnyebb is egy picit olvasni Márkot, mert manapság nem annyira szeretünk túl sokat hosszan olvasni. A fiatalok meg pláne nem szeretnek. Inkább egy-két mondattal legyen meg egy fontos üzenet, minthogy egy nagy regényt el kelljen olvasni, hogy megértsem, hogy milyen mondatot akar nekem kiemelni egy üzenet. Márk röviden ír, lényegretörően. És az is fontos – még ezt megjegyzem az evangéliumhoz kapcsolódóan –, hogy pogányoknak elsőrenden. Az első olvasók pogányok voltak. Máténál az első olvasók zsidók voltak, zsidóságból megtértek is.

Az viszont látszik ebben az evangéliumban is, hogy a pogányoknak is, ahogy Izrael fiainak, az Ószövetség népének fontos volt tudatosítani, hogy az evangélium nem az, hogy ember, a bűneset után te bármit is tehetsz azért, hogy az Istennél jó legyél. Nem neked kell cselekedned, nem ez az evangélium, hogy ember, neked lehetőség van valamit tenni, hogy az Isten téged szeressen. Nem. Az evangélium, ahogy az evangélium szó jelentése is mutatja, az alapjelentés tehát ez, emlékezzünk: az uralkodó érkezik. Már az érkezés híre is micsoda örömhír, hátmég amikor megérkezik majd. Itt az érkező uralkodó cselekvése tehát, személye és cselekvése a döntő. Ezért szeretem én így fogalmazni, az evangélium, most már az üzenet szempontjából: Isten Jézus általi szabadító műve az elveszett bűnösért. Isten – majd látjuk, hogy Szentháromság Isten – Jézus, a Fiú által, szabadítás. Ez egy hatalmas mű. És kikért? Nem az angyalkákért, nem a Sátánért, nem is az emberért. Hiba lenne ezt mondani, hogy az emberért. A bűnös emberért. Mert már a bűneset után vagyunk, amikor az Úrnak – emlékszünk – rögtön ott az Éden kertjében ki kell mondani, hogy a Sátán legyőzetett ellenség. És Ádám, Éva hallhatta ezt, hogy majd az asszony magva a kígyó fejére tapos.

Csak megjegyzem, hogy lássuk, természetesen akkor is áll az a Szentháromság Isten titkában, hogy ez az egész már öröktől fogva eldőlt. Az Úr Jézus, a Fiú megáldoztatása és örökkévaló áldozata öröktől fogva eldőlt. Tehát a teremtés előtt ezek eldőlték, de számunkra az elveszett bűnösök, akik az Úréi lesznek.

És ami nagyon fontos a kezdetnél – ez látszik Keresztelő János szolgálatának a milyenségében is –, hogy a hangsúly nem is azon van, hogy megszabadulhattak a bűneiktől már az evangélium meghirdetésekor akkor és ott, akik hallották. Itt a keresztségnek a tényénél ezt hangsúlyozza, ez nem kérdés persze: „megkeresztelkednek mindnyájan ő általa a Jordán vizében, bűneikről vallást tévén”. „Bűneikről vallást tévén.” A 4. versben pedig: „Előállt János, keresztelvén a pusztában és prédikálván a megtérésnek keresztségét a bűnőknek bocsánatára.” Tehát látszik, hogy valamiből szabadulni, valamitől szabadulni, bocsánat, bűnbánat. És a keresztség, a jánosi keresztség ott a Jordán vizében ezt jelezte is, ennek volt jele is, látható jele. Aki oda-

ment, megkeresztelkedett, az nem azért ment oda, mert buli volt, hanem ő őszintén bánta. Annyira komoly volt, hogy maga Jézus is komolyan vette.

De nem ez a hangsúlyos, és János is erről beszél: én vízzel keresztellek. Amit rajtam keresztül ad Isten nektek, az nagyon kedves és jó, de ennél sokkal jobb is jön. Olvassuk, hogy de majd aki jön, az Szentlélekkel keresztel. És ezért az üzenet miatt így akarom kiemelni, hogy az evangélium kezdete kijelentésének az örömhíre, hogy nemcsak bűnbocsánat öröme volt már a jánosi keresztségben is, hanem az új élete öröme is ott lehetett. Bűnbánat, bűnbocsánat öröme és az új életnek az öröme. Ezért kérdezték Jánostól, hogy ha mi szeretnénk komolyan venni, amit hirdetsz, akkor mit csináljunk? Halljuk? Mit csináljunk? És János adott választ, mert ez a 'mit csináljunk', ez az Isten szavában való bizalomnak a megnyilatkozása a cselekedetekben. De nem az, hogy mit csináljunk azért, hogy mi üdvözlünk, vagy hogy minket az Isten szeressen. Hanem hogyha igaz az, amit hirdetsz, akkor mit csináljunk?

Az evangélium kijelentése és annak a kezdete, az evangélium kijelentésének ugye az indulása kezdete tehát azt hirdeti, hogy jött a hírnök, meghirdeti a Messiás érkezését, ez micsoda jóhír, örömhír, van bűnbánat, van szabadulás a bűntől, és van szabadulás az új életre. És ha az új életre való szabadulásnak a képi kifejezése az a vízből való feljövettel. Ott a bemerítkezés a keresztségnél azt jelentette, hogy meghal és jön egy új élet. És ez az új élet azt jelentette: készen álltok a Messiás érkezésére. Ha jön a király, ti készen vagytok. És mi történt? Jött Jézus, és akik készen voltak, hallgatták őt, hittek neki, és Jézus maga megígérte: Szentlélekkel fogtok megkereszteltetni. És pünkösdkor eljött a Szentlélek. Amit akkor ők ott és úgy átéltek, ez az Úr Jézus megváltó művének az egésze volt.

Mi utána vagyunk, mi az ígében ezt olvassuk, ez nekünk fontos, mégis, akik készen voltak Jézus érkezésére a János igehirdetése és a jánosi keresztség szabadító tette ezt mutatta: nektek új van, ti már nem olyanok vagytok, mint régen. És mikor jött az Úr Jézus – gondoljuk el –, ha nagy öröm volt már a János által hirdetett evangélium is, és az a szabadulás, nagy öröm volt, akkor milyen lehetet, mikor jött Jézus, és jött a Szentlélekkel megkereszteltetés. Mi ezt már egyben éljük át. Mi, amikor halljuk az Úr Jézusról szóló evangéliumot, a kezdetének is az örömhírét, nekünk ez összekapcsolódik, én csak az üzenet hangsúlya miatt akarom most kiemelni, hogy a kezdetnél is már mi mindent látunk, pedig a kezdetnél még csak a János, a küldöttnek az Úrtól kapott szolgálata. És ehhez kapcsolódik az Úr Jézus személye is.

Itt fontos, hogy Isten műve – ugye így mondtuk: Isten Jézus általi szabadító műve az elveszett bűnösért –, Isten műve már a küldöttjén keresztül, János személyében, szolgálatában is látszik, és odakapcsolja az Úr Jézus érkezését. Mert ezt olvastam: „a Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete” – de utána nem Jézusról olvasunk, hanem Keresztelő Jánosnak a szolgálatáról. És ehhez kapcsolódóan olvasom: „és lőn azokban a napokban”, amikor Keresztelő János szolgál, azokban a napokban. És itt jön először Jézus a színre: „eljött Jézus a galileai Názáretből”. Márknál ez a hangsúlyos. Nem kell a gyerektörténetek, vagy nem kell a János evangéliumában, hogy öröktől fogva már az ige, ugye: „kezdetben volt az Íge, és az Íge volt az Istennél, és Isten volt az Íge” – emlékszünk, ez az örökkévalósága az Úr Jézusnak rögtön az elején az evangéliumának Jánosnál –, de Keresztelő János szolgálatához kapcsolja Márk evangéliumában az Úr Lelke.

Így szeretném fogalmazni, hogy az Úr Jézus szolgálatának is a kezdete vagy indulása ahhoz kapcsolódik, hogy az evangélium kezdete milyen. Az Úr Jézus szolgálata

lata hogy kezdődik? A galileai Názáretből jön Jézus és megkereszteltetik János által. A Károliból azért szerettem volna felolvasni most is, mert halljuk a szenvedő szerkezetet. Valami Jézuson történik: megkereszteltetik János által. Itt Isten műve Jézuson is. Valami Jézussal történik, amikor megkereszteltetik, de ez Isten műve, Isten küldöttének a szolgálata. Pedig ő maga mondta, hallottuk most is a felolvasásban: – Hát én arra se vagyok méltó, hogy megoldjam a szíját a sarujának. Hát én senki vagyok, ő sokkal hatalmasabb. És a másik evangéliumokban olvassuk is, hogy Keresztelő János nem is akarja Jézust megkeresztelni először. – Hát Uram, hát nekem kell teáltalad – és Jézus akkor mondja, hogy minden igazságot így kell betölteni, most engedjél.

De Márknál nem ez a fontos, hanem hogy lássuk meg, hogy az Úr Jézus most itt így van csak a neve, hogy Jézus, aki Názáretből való, de az 1. versből tudjuk, hogy ez az a Jézus, aki a Krisztus is, a Messiás. Ugye a Krisztus azt jelenti, hogy Messiás vagy felkent. Tehát Jézus, a Názáretből való Jézus most jön és megkereszteltetik János által. Azaz Jézus szolgálata kezdete függ attól, amit Isten rajta el akart végezni az ő küldötte által.

Márknál – és most hadd mondjam ki –, Márk evangéliumában, a Márk által leírt evangéliumban az egyik központi gondolat Jézusra vonatkozóan: az Úr szenvedő szolgálja. A kulcsvers ebben az evangéliumban – így szoktuk tanítani a bibliaiskolában – a 10. rész 45. verse: mert az embernek Fia sem azért jött, hogy... ő szolgáljon, hanem hogy neki szolgáljanak? Nem. Ugye nem ez van? Hanem: „Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.” Szolga. Az a hatalmas személy, akiről Keresztelő János beszél, hogy majd ő Szentlélekkel keresztel titeket, ez a hatalmas személy, ő szolga. Az Úr szolgálja – az Ószövetség fényében. Az Úr szenvedő szolgálja.

Márknál is ott van az Úr Jézus szenvedéstörténete leírása, meg a feltámadása történetleírása a végén. Nekünk ezek természetes dolgok, de most ha valaki, aki soha nem olvasott még semmit a Bibliából és Márk evangéliumát kezdi olvasni, és te is elmondanád neki, hogy figyelj, majd erről olvasol, arról olvasol, figyeljed, azok még izgalmasabbak, azt jobban érted talán, de mi el tudjuk neki mondani egyszerűen, hogy ebben az evangéliumban is körülbelül mit olvasol majd Jézusról. De nekünk ezek mindig fontosak is, mégha tudjuk is jól őket. Szennvedő szolgálja az Úrnak.

Isten tette őrajta, de közben őáltala is – ez a szép. Ez a Jézus, a názáreti Jézus ő Krisztus is, az Isten Fia. Az nem akármilyen. Az Isten Fia azt jelenti, hogy egyenlő az Istennel. Emiatt is akarták őt kivégezni, ugye a vezetők, a zsidó vezetők később. Jézus vállalja azt, amit rajta el akar végezni az Isten Keresztelő János által. De most az evangélium szó miatt Isten, nézzük meg és lássuk meg, hogy Isten mit akar Jézuson elvégezni és Jézussal elvégeztetni, miközben Keresztelő Jánosnak is aláveti úgymond magát az Úr Jézus, mert Keresztelő János kereszteli meg Jézust. A hatalmas Úr aláveti magát szolga.

És itt olvassuk a 10. versben: „És azonnal feljövén a vízből, látá az egeket megnyilatkozni...” – és a folytatás. Márknál ez az 'azonnal' szó fontos, többször is lesz majd, ha olvassuk, különösen az 1. részben egyébként. De nagyon érdekes, hogy ami történik Jézussal, ott a hangsúlyt ebben mutatja meg, hogy nem is az, hogy alámerített ott a Jordán vizében, tehát ő is átéli azt, ami történt mindenki mással akkor és ott. Az alámerítés az a bűnvallás, a bűnbocsánat valósága, a feljövés a vízből pedig ez az új élet valósága a keresztségben, ebben a keresztségben is. És az akarja ki-

emelni, hogy az Úr Jézus megkereszteltetett János által és azonnal feljött. De az „azonnal feljövén a vízből” is jelzi, hogy még ennél is van egy fontosabb dolog, ami majd történik, mégis az azonnal szót ide teszi, hogy azonnal feljött. Lássuk meg, hogy ami Jézussal történik, az azonnal szempontjából az a fontos, hogy fejeződött a vízből ő is. És ennek hangsúlya van, tehát nem véletlenül íratta le így az Úr. Az ősi szövegben is így van a hangsúly.

Jézusnak mi volt a bűne, amit neki meg kellett vallani? Semmi. Hát ő bűntelen volt. Igen ám, de ezt nem tudjuk Márk evangéliumából, a többi evangéliumból meg Márknál később megtudhatjuk, de itt az elején nem olvasunk semmit arról, hogy Jézus bűntelen lett volna. Csak annyit tudunk, hogy Jézus a Krisztus, a Messiás. Persze akkor abból tudhatjuk, ha az Ószövetséget is ismerjük, hogy igen ám, de akkor az azt jelenti, hogy ő bűntelen. Mert a Messiás, akit megígért Isten már a bűnesetnél, az a Messiás bűntelen kell, hogy legyen akkor, hogy a bűnösökért Isten őáltala bármit csinálhasson. Mégiscsak tudjuk tehát, hogy bűntelen, de a történetek leírásából vagy Jézus szavaiból az nem derül ki, hogy én bennem nincsen bűn – ezt mondta Jézus magáról.

De ha valaki látta akkor és ott, ami történt, akkor arra gondoltak, hogy hát ott megy egy fiatalember, akire János – emlékszünk – rámutatott, „Ímé az Istennek ama báránya, a ki elveszi a világ bűneit!” De akik nem tudták, hogy ez mit is jelent, azok azt mondták: – Hát ott van egy harminc egynéhány éves fiatalember, milyen rendes, ő is megy, bűnt vall, milyen boldog az arca, ő is most már közénk tartozik. Ezt csak azért akarom mondani, hogy így gondoljátok, így lássátok, hogy akik nem ismerik Jézust és nem hallották ki Keresztelő János szavaiból, amit mondott akkor és ott Jézusról – a többi evangélium alapján tudjuk ezt –, ő számukra Jézus egy bűnös fiatalember, aki ugyanúgy, mint mi, Keresztelő János által az Istentől bocsánatot kap és ő is most már kész a Messiás érkezésére. Igen ám, de ő a Messiás! Mi ezt tudjuk, ezért is van leírva az evangélium nekünk is.

Mi fontos tehát Jézus számára, aki nem a maga bűnét kellett, hogy megvallja? Neki semmi bűnt nem kellett megvallani ott Istennek Jánoson keresztül. Hogy is van a Korinthusi 2. levél 5. rész utolsó verse? „Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk ő benne.” Volt ott bűn, úgymond, és Jézusnak ez a megkereszteltetése a szolgálata kezdetén nagyon sok mindent jelent – akit nem szükséges elmondani minden részletében, most csak az üzenet miatt emelem ki –, tényleg azt is jelentette, hogy ő vállalja a közösséget velünk, elveszett bűnösökkel. Aztán az egész evangéliumból megtudjuk, hogy magára veszi a bűnt, meg sok minden mást is a kereszten is.

Most még csak a kezdetnél vagyunk. Szolgálata kezdete Jézusnak az evangélium kezdete kapcsán is. Mi a hangsúlyos? Mi történik azonnal? Nem is az a fontos, hogy akkor a bűnnel kapcsolatban mi történik Jézussal, hanem hogy jön föl a vízből. És Jézusnak is milyen élete van? Olyan élete, ami kapcsolatban van az Istennel. Akik nem ismerik Jézust, most már ő is kész a Messiás érkezésére. De hát ő maga a Messiás, kapcsolata van az Istennel, azonnal feljött a vízből. Ez a jelképes jelentés egyértelműen bátorító Jézus számára is. Jézus nagyon jól tudja, hogy ami itt történik, azt hirdeti, nekem kapcsolatam van az Istennel.

És ezért fontos így: „És azonnal feljövén a vízből, látá az egeket megnyilatkozni...” – ez a „látta”, „látá”, ez Jézusra is vonatkozhat mindenképpen. János evangéliumából tudjuk, hogy Keresztelő János is látta ezeket, de itt az összefüggés miatt

Jézusra vonatkoztathatjuk elsődlegesen. „Látá az egeket megnyilatkozni...” – ez azt mutatja tehát, hogy Jézus, de hadd mondjam ki azért így is, Keresztelő János is valamit láthatott, ez nagy ajándék, de Jézus, aki ugye a mennyből jött – ha most harminc valahány éves, akkor harminc valahány évvel korábban jött a mennyből –, neki a menny az ismerős, de most a földön van. Följött a vízből és mi történik? Látja a mennyet, beletekinthet a mennybe egy pillanatra, és látja, hogy a Szentlélek galambhoz hasonló formájú valamiként leszáll őrá. Ezt látta Jézus is, tehát ez látható volt. Aztán meg hallott is valamit. Itt van a Szentháromság Istennek a valósága. Az egyik olyan történet, ahol ott van a Szentháromság Isten.

Feljön azonnal a vízből. Tehát újra hadd mondjam, ez nagyon fontos: milyen boldog kapcsolata lehet azzal az Istennel, aki megbocsátja a bűnt. Pedig még nincs is itt a Messiás, csak annak az örömhíre, hogy jön a Messiás és lehetek készen rá. De ennél sokkal nagyobb ajándék, hogy boldog, felszabadult, örömteli kapcsolat az élő Istennel. Készen vagyunk a Messiás érkezésére. De a Messiás számára meg azt hirdeti, halljuk is: „Te vagy az én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm.” Illetve a Szentlélek meg mutatja látható formában is a láthatatlan valóság titkát, hogy Jézus csakugyan felkenetett a Szentlélekkel. Lukács evangéliuma 4. részében a megkeresztelés történet után nem sokkal olvassuk is, hogy Jézus meghirdeti Názáretben, amikor felolvassa az ézsaiási próféciát, hogy ma teljesedett be ez az írás, hogy „az Úrnak Lelke van énrajtam” – ez Jézusnak örömet jelentett.

Mit csinál az az Isten, aki Jézus által az ő szabadító műve folytán az elveszett bűnöst menteni akarja? Először is megmutatja, hogy ki is az az egyszülött Fiú, ki is az a Jézus, ki is az a Krisztus, a felkent Krisztus. Szentlélekkel felkent – ez a Messiás, a Krisztus szónak a hangsúlya. Kicsoda ő és ő mit csinál, és a kezdetnél mit csinál, ki ő a kezdetnél és mit csinál. A mennyei Atya szeretett gyermeke, fia. A Szentlélek felkeni őt. A Szentháromság Istennek a titkát mi soha nem fogjuk megérteni, mégis hihetjük és vallhatjuk, és érthetjük azt, ami a Bibliában kijelentetett róla. Csak igazából soha nem tudjuk elmagyarázni senkinek ezt a titkot. Ez egy titok, hogy Isten három és egy mindig, meg hogy Jézus Isten és ember egyszerre. Ezek titkok, de az ígében állnak. És a bibliai történet ott van. És ez Jézus számára is fontos volt.

Most csak megemlítem, hogy a 2. Zsoltár 7. verse és az Ézsaiás könyvének a 42. rész 1. versei mint próféciái ígéretek Jézusra vonatkozóan. 2. Zsoltár 7. verse: „Az Úr mondá nékem: Én fiam vagy te; én ma nemzettelek téged.” Illetve az Ézsaiás könyve 42. rész 1. verse: „Ímé az én szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit szívem kedvel, lelkemet adtam ő belé, törvényt beszél a népeknek.” Tehát kedvel, szeretett. Jézusnak szólóan is fontosak ezek az ószövetségi ígéretek. És a szolgálata indulásánál látjuk, hogy Isten – de most akkor hadd mondjam már így, eddig tudatosan nem mondtam így –, a mennyei Atya és a Szentlélek, tehát a mennyei Atya a Szentlélek által megmutatja, hogy kicsoda számára a Fiú. És ez most Jézusnak szólóan az indulásánál. Márk evangéliumában egyértelműen így van, itt van.

Aztán látjuk a megdicsőülés hegyén is, meg halljuk, hogy mit mond az Atya. És emlékeztek, a megdicsőülés hegyén, az már közel volt a kereszthalálához, és Mózes-sel, Illéssel arról beszélgetnek, hogy majd hogyan teljesíti azt be, de ott is Jézus átéli a mennyország valóságát a földön élve, közben tudja, hogy mit kell neki majd elvégezni, amikor meg kell halni, aztán meg majd fel kell támadni. Mit tesz Isten majd általa. És a Péter 2. levele 1. rész 17. verse szerint – majd olvassuk el –, ami a megdicsőülés hegyén történt, az Jézus számára is fontos volt.

Itt meg azt látjuk, hogy az Úr kijelentésében úgy van előttünk az evangélium kezdete leírása, kijelentése, hogy a mennyei Atya valamit mondani akart Jézusnak. És az nem véletlen, hogy nem ezt olvassuk itt, hogy 'ő az én szerelmes fiam, akiben gyönyörködöm', hanem hogy 'te vagy' – ez személyes. Ez annak szól, aki hallja: „te vagy az én szerelmes fiam”.

Remélem most már nektek is hiányzik, hogy ha ez az így van, akkor nekünk ez mit jelent, vagy mit csináljunk, hogyha mi ezt elhiszük. Mi látszik az életünkben, nekünk mi fontos az evangélium kezdeténél akkor? És olyan egyszerű kimondani, hogy amit itt látunk Jézussal történni, tehát Jézus megkereszteltetése történetével foglalkozik a mostani igeszakasznak az üzenetében leginkább, de ami Jézussal történik, akkor ez hogy vonatkozik ránk.

Kicsoda Jézus? Mit is tett ő vele, illetve őáltala a Szentháromság Isten az elveszett bűnösökért? És mit akar kiemelni az Úr Jézusnál is? Nem is az a nagy evangélium, hogy van szabadulás a bűntől. Ez is az, de nem ez a legnagyobb. Hanem mi az ennél is nagyobb örömhír? Nemcsak hogy a bűntől szabadok lehetünk teljes mértékben, hanem készen lehetünk itt a történet szerint a Messiás érkezésére. Igen ám, de elérkezett a Messiás. Sőt, már beteljesített mindent. Mi már azután vagyunk, hogy minden elvégeztetett. Mi csak az Úr Jézus eljövételét várjuk, de az ugye az Új ég és az Új föld örökkévaló dicsőségének az eljövetele.

Ami itt történik Keresztelő János és Jézus között is, ez arra vonatkozó örömhír nekünk, hogy megismerhettük az Urat. Elveszett bűnösök voltunk, hallottuk mi is az evangéliumot, elfogadtuk, hiszünk. Van, aki már lehet, hogy évtizedek óta az Úré köztetek. Van, aki lehet, hogy csak tegnap ismerte meg az Úr Jézust. Lehet, hogy valaki majd holnap fogja vagy valamelyik csendeshéten. Ilyen is lehet. De szeretném mondani, hogy mi, akik itt vagyunk – ismerlek benneteket –, akik itt vagyunk, az Úréként vagyunk itt. Mi nagyon jól tudjuk, mit jelent a bűnbánat, mit jelent a bűnbocsánat. A hangsúly ezért az üzenetben azon van, ami Jézussal történt: azonnal feljött a vízből és azonnal az Atya is megszólal meg a Szentlélek is kitöltetik őrá, úgymond. Tehát nem is a bűnbánat, a bűnbocsánat öröme a hangsúlyos, hanem az új élet, az Úrral való boldog élet, közösség lehetősége. Ez az erősítő itt Jézus megkereszteltetésénél.

Tényleg, hogy félre ne értsétek: a bűnbocsánat is nagyon fontos. Ez nem kérdés. De nem ezen van a hangsúly. És magamat is ismerve, ez úgy fontos, hogy Jézus arra hívott el bennünket, hogy mi mindig csak annak örüljünk, hogy Uram, köszönöm, hogy ma is megbocsátottad a bűnömet, köszönöm, hogy holnap is megbocsátod. Ha ugyanabban elbukok ezerszer is, sajnós, akkor már úgy szégyellem, hogy nem igaz, Uram, hogy nem tudok megállni a hitben. Hányszor elesék? Még hétszer is el tudok esni. „Mert ha hétszer elesik is az igaz, ugyan felkél azért.” Vagy még vissza is tudok élni a kegyelemmel. Visszaélni – nem élni belőle, hanem visszaélni a kegyelemmel, amikor tudom is, hogy nem kellene valamit tennem és mégis megteszem, mert nem vagyok tökéletes még én sem. Én is elveszett bűnös vagyok, csak megismertem az Úr Jézus kegyelmét. De bennünket az Úr nem arra hívott el, hogyha elesünk, elbukunk a bűnben, akkor a bűn sarában fetrengjünk. Most a kép miatt mondom így: a hívó ember, ha vétkezik, nem a bűn sarában fetreng, hiszen bűnbocsánatot kaptunk Jézusban, hanem a vízből feljöttünk.

A keresztségünk is, meg vagyunk keresztelve, mi nem is a jánosi keresztséggel, hanem az Atya-Fiú-Szentlélek nevében elmondott keresztséget éltük át életünkben egyszer. A keresztség sákrámentuma is hirdeti nekünk, hogy mi kivel vagyunk közös-

ségben, kivel lehetünk szeretetközösségben. A Zsidókhoz írt levél 12. részének az eleje ezért mondja, hogy tegyünk félre minden akadályt és megkörményező bűnt, ami a futásunkat gátolhatná és nézzünk fel Jézusra, aki a megkereszteltetésénél is már elvégzett mindent, Jézus is, de őáltala Isten – most ezen van a hangsúly – és új életet élhetünk. Miért élhetünk új életet? Mert Jézus is megélte.

Nekünk csak azért lehet engedelmes életünk, amikor engedelmesek vagyunk, mert Jézus engedelmes életet élt. Tehát nekünk nemcsak a megtéréskor, újjászületéskor fontos, hogy bűnbánat, bűnbocsánat és az Úrtól új életet kapok, hanem az annak megélése során is hitből élhetjük egyedül meg. Nem az a kérdés, hogy: – Uram, köszönöm, hogy megtérhettem, a tied vagyok, na, akkor mit csináljak, hogy tied is maradjak? Nem ez a kérdés. És mit látunk Jézusnál? Hogy a megkereszteltetések az Atya azonnal jelezni akarja, hogy ő mit érez iránta, a Szentlélek is azonnal jelzi, hogy akkor én mit is csináljak. És mondtam: Jézussal, ami történt, veled is meg velem is ez történt az újjászületésnél.

Mit mondott maga Jézus is? Veszitek a Szentlélek ajándékát. Aztán Pálék is ezt hirdették, meg Péter. Azonnal a Szentlélek ajándéka. Mi is felkenetünk a Szentlélek által. De ez a felkenetés ugye a krisztusi élet. Mi is krisztusiak vagyunk. Krisztus azt jelenti, felkent. Tehát ami Jézussal történik itt, az velünk is történik. Minden, ami kedves, szép és jó az életünkben, amit hirdet a vízből való feljövétel a keresztségnél, az új élet, ez mind a krisztusi élet. Tebenned meg énbennem nincs semmi, ami jó. Hadd mondjam ezt újra: bennetek meg bennem semmi jó nincsen. Bennünk a bűneset után csak olyan van, ami utálatos Istennek. Ami bennünk emberi szinten valamennyire jónak tűnik, az egyedül Isten kegyelmének a jele. A megtérésünk előtt is, de a megtérésünk után is. Mert ami bennünk jó Isten szerint a megtérésünk után is, az egyedül jézusi. Az nem belőlünk fakad. A Szentlélek felkenetése.

De ez történt. Hiszed-e ezt? Meg ezt magamnak is mondtam már a készüléskor. Valamilyen szolgálatra az Úr megbízott és a Sátán mindent elkövet, hogy elhitesse veled, hogy te arra alkalmatlan vagy: – Nézd meg, hogy hogy élsz? Így akarsz szolgálni? És a Sátánnak ez a terve. Az Úr meg azt mondja: – De hát arra nézz, amit én tettem Jézus által. Jézusra nézz, mit végzett el ő már a kezdetnél is. És hogy miben tapasztaltad meg a szabadítást. Mert a miből szabadultál meg, azt is jó, ha hiszed. De azt is, hogy mire.

És a mennyei Atya is, mivel a felolvasás is ezzel a kijelentéssel zárult, így az igehirdetés üzenete is a hangsúly szempontjából itt zárul: „Te vagy az én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm.” De az Ószövetségből is tudjuk, meg az újszövetségi kijelentésből, Jézus szavaiból is tudjuk, a később hallott kijelentéseiből, hogy ez az öröme a mennyei Atyának Jézus iránt, mint egyszülött Fiú iránt valósul meg. A Jézuséi iránt pedig, mint Isten gyermekei iránt valósul meg.

Az úrnapiján is, ahogy az igehirdetésben hallottuk, volt rá utalás, az Ézsaiás könyvének a 43. része eleje erről szól. Az úrnapiján azt hallottuk, hogy mielőtt Isten azt mondta volna a próféta által, hogy „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!”, előtte megtudjuk róla, hogy ő teremtetője és alkotója Jákóbnak, aki Izrael is. Aztán elmondja az Úr, hogy a tűzön és a vízen keresztül is ott van az övéivel. És a 4. versben pedig így mondja: „mivel kedves vagy az én szemeimben, becses vagy és én szeretlek”. Ez a szeretni szó is különösen fontos, de ez is, hogy „kedves vagy az én szemeimben, becses vagy”. Ezek héberül az eredetire nézve, itt pedig görögül az Újszövetségnél. Más szavak, de ugyanaz a hangsúly. „Te vagy az én szeretett fiam.”

Az Ördög mindent megtesz, hogy nehogy már úgy éljük a hétköznapijainkat, hogy ennek az örömeben legyünk. Ha már megtértél te is meg én is, ha már megkeresztelkedtél – lehet, hogy valamelyikőtök felnőtként, akár, ha meg gyermekként, akkor tudjuk, hogy gyermekkorunkban történt velünk ez a sákrámentumi öröm – ha már megtörtént, akkor legalább ne legyen boldog életed a földön vagy ne tudj szolgálni, ne tudj a felkenetésnek megfelelni. Én se, persze. Ez a Sátán célja. Az örökké tartó életünket nem tudja elvenni, mert az az Úr kezében van, de akkor megpróbálja ellehetetleníteni a boldog földi életet. De ami Jézussal történt, az ő indulása, a mennyei Atya az indulásnál, hogy ki vagy te a számomra. És ezzel is erősítette Jézust is, bízta. És benne volt Jézus számára is a nagy ajándék, hogy ahogy most érzek irántad, mindvégig így lesz. Tehát amikor majd jön a gecsemáné kerti imaharca Jézusnak, ami azért nem volt könnyű egyáltalán, vért izzadt, de akkor is tiszta volt Jézusnak, hogy mi a mennyei Atya akarata, és elvégzett mindent. És mivel ő ezt megtette, a mi életünkben is ugyanígy van.

A kezdetnél Jézus látta a megnyílt eget, utána ő se látta mindig a megnyílt eget. Ahogy mi sem. Gondolom, ti se úgy szoktatok reggel fölkelni, hogy fölkeltek, és: – Köszönöm, Uram, hogy láthatom megint a mennyországot, milyen jó ott a mennyben lenni, bárcsak én is ott lehetnék már a mennyben. Uram, itt kell a földön, ráadásul ilyen melegben fölkelni, az egész milyen nehéz. Nem látjuk a mennyországot, de mégis látjuk, mert hitben látjuk Jézust, a Szentlelket hitben átéljük, a mennyei Atya személyét, jelenlétét átéljük a hitben. Jézus sem látta testi szemeivel a megnyílt mennyet mindig. De ami Jézussal történt, velünk is.

Amikor megismerjük az Urat, akkor mi a mennyországgal találkozunk. Amikor pedig az Úr magához vesz, mert még nem jön el, de magához vesz, akkor is látjuk a mennyet, de akkor az csak a lelkünknek ajándék. Ha meg eljön Jézus, akkor meg már nem is az lesz a fontos, hogy eljött, úgymond a mennyország, még annál is jobb jön el, hiszen nem a mennyország jön el csupán, hanem az Új ég és az Új föld dicsősége feltámadott testben. De ezek csak a körülmények. Az lesz fontos, hogy eljött az Úr, eljött az Úr Jézus, eljött a Szentháromság Isten.

A mennyei Atyának a kijelentése – „te vagy az én szerelmes fiam,...” – szeretett fiam – „...akiben én gyönyörködöm” – ez Jézusnak szólt, de az üzenet miatt neked is és nekem is szól az Úr kijelentése alapján. Az egyszülött Fiúnak mondott atyai öröm, jótetszés, szeretet, az Isten gyermekeinek is drága része.

János Márk, aki ezt az evangéliumot leírta, maga is átélte. Emlékeztek, őmiatta Pál és Barnabás elváltak egymástól a misszióban, Pál nem akart Jánossal együtt dolgozni már a második missziói úton, de a végén csak együtt dolgoznak. Őneki is helyre kellett állni. János Márknak, aki az evangéliumot leírta, az élete nem volt mindig szárnyaló, de ő is helyreállt. Amit leíratott vele Isten, ő is hihette. Mi is hihetjük. Imádkozzunk ezért.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, magasztalunk téged, hogy akkor és ott a szentháromság isteni dicsőséged is felragyogott Jézusban, a Fiúban és Szentlelkedben. Köszönjük, hogy mi így szólíthatunk meg, hogy Atyánk. Egyáltalán nem is egyes számban, hanem többes számban mondhatjuk, mert nagy család vagyunk.

Áldunk téged ezért az ajándékért, ami titok is nekünk, hogy egyrésről tudjuk, hogy e földi életben mindig el fogunk esni, sajnos, nem tudunk mindig minden kísér-

JÉZUS KRISZTUS EVANGÉLIUMÁNAK KEZDETE

tésben megállni, mégis az sokkal nagyobb igazság, aki te vagy nekünk, milyen életet élhetünk az Úr Jézussal és az Úr Jézusban.

Köszönjük, hogyha ez felszabadít most is bennünket minden hamis, gonosz, vádoló érzéstől, gondolattól, ami a Sátánnak a műve, és felszabadít arra a drága békeségre, örömré, amit a bűnbocsánat ad most is, és ami ehhez társulva az új élet, a megújult élet.

Arra hadd kérjünk ezért, hogy ne csak a mi életünket újítsd is meg, ha kell, hanem amikor csendeshétre is megyünk vagy mennek testvéreink, bárhova is majd a nyáron, amikor egy héten át a te igéd körül vannak, akkor is éljék át mindezeket.

Köszönjük, hogy az evangélium kezdete is ilyen dárca örömhír. Áldunk téged, hogy most Márk evangéliumát olvasva újra és újra az Úr Jézus személyét is jobban megismerhetjük.

Kérünk téged arra, hogy egymást is hadd tudjuk bátorítani, amikor együtt vagyunk.

Köszönjük neked, hogy kegyelmedbe ajánlhatjuk, védelmedbe szereteteinket. Különösen azokat, akik még nem a tieid. Bárcsak ők is megismerhetnék a kegyelmedet. Hadd lehessünk ezért számukra is áldássá otthon is azokban a szeretetkapcsolatokban, amikben lehetünk velük.

Kérünk a beteg testvéreinkért, a gyászoló testvéreinkért. Köszönjük, hogyha néha nehéz is a földi élet körülménye számunkra, akkor is a te jelenléted biztos.

Köszönjük, hogy betegágyon vagy halálos ágyon fekvő is hitben láthatjuk a megnyerést. Köszönjük, hogy ez drága vigasztalás és bátorítás mindig.

Könyörülj meg vezetőinken. Nekik is segíts pihenni a nyár során, és adj nekik bölcsességet, hogy alázattal és bölcsen vezethessenek bennünket. Köszönjük neked, hogy rád bízhatjuk őket is.

Most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg, kérünk, Jézusért.

Ámen.

329,1-2.5 ének

1. Itt állok jászolod felett, ó, Jézusom, szerelmem,
Eljöttem, elhoztam neked, amit kezedből nyertem;
Vedd elmém, lelkem és szívem,
Hadd adjam néked mindenem,
Hogy kedves légyek néked!

2. Nem éltem még e föld színén: te értem megszülettel;
Még rólad mit sem tudtam én: tulajdonoddá tettél;
Még meg sem formált szent kezed,
Már elválasztál engemet,
Hogy társam légy e földön.

5. Megváltóm, egy kérésemet nem vetheted meg nékem:
Hogy szívem mélyén tégedet hordozhatlak, remélem,
És bölcsőd, szállásod leszek;
Jövel hát, tölts el engemet
Magaddal: nagy örömmel!